

per geluk

ik zie
ik zie
wie jij niet ziet.
ik zie mezelf,
nog nooit zoals jij.
ik was van mij
ver voor ik de jouwe,
ver voor je zo dichtbij.
ik hoor je adem op m'n huid,
het tintelt.

ik lach je
in de wolken boven m'n ogen en de zee waar je me in mee trok.
je zag me
als een van de golven,
hoe we bedolven
onder elkaar
toch zo
alleen.

ik ruik nog steeds de geur van toen.

de winter,
de warmte van je stem.
ik voel mijn wimpers vallen.

zeg me dat het herfst is in de bladeren
die lijken te blozen.

toe,
val
nog eens voor wie ik had kunnen zijn.

hoe zal het voelen als we
per geluk
elkaar beetje bij beetje
vergeten?

de nasmaak van ons
samen.
twee tongen
vastgeplakt aan andermans
verhemelte,
kunnen we nog spreken?

fantoompijn
langs mijn wangen,
soms
lijk je verdwenen.

de lippenstift van gisteren,
het gemis.

ik denk.
ik denk dus ik besta.
ik denk dat je eigenlijk nooit bent weggegaan.